

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάθεση, με την υπογραφή στις 15.9.1999 σύμβαση, του έργου συλλογής και επεξεργασίας των απορριμμάτων του Δήμου του Mödling στην εταιρία AbfallGmbH δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εσωτερικού χαρακτήρα μεταβίβαση», στο πλαίσιο της διοικητικής διαρθρώσεως του Δήμου του Mödling, καθόσον ο εν λόγω δήμος δεν ασκεί πλέον, έναντι της εταιρίας AbfallGmbH, τον ίδιο έλεγχο που ασκεί στις δικές του υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η σύναψη της συμβάσεως που έχει ως αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών συνιστά σύναψη δημοσίας συμβάσεως περί παροχής υπηρεσιών, η οποία θα έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο διαγωνισμού.

(¹) ΕΕ L 209 της 24ης Ιουλίου 1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση C-31/04)

(2004/C 71/20)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Karen Banks και τον Fernando Castillo de la Torre, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της ως άνω οδηγίας,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου στην οδηγία εξήπνευσε στις 22 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση C-32/04)

(2004/C 71/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον U. Wölker και τη F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/58/EK της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2001, για δεύτερη τροποποίηση της οδηγίας 91/155/EOK για τον προσδιορισμό και καθορισμό των λεπτομερών κανόνων για το σύστημα ειδικής πληροφόρησης σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα (δελτία δεδομένων ασφαλείας), κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 της οδηγίας 1999/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και σχετικά με τις επικίνδυνες ουσίες κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 67/548/EOK του Συμβουλίου (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- Να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ταχθείσα προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας παρήλθε στις 30 Ιουλίου 2002.

(¹) ΕΕ L 212 της 7ης Αυγούστου 2001, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση C-33/04)

(2004/C 71/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους W. Wils και M. Shotton, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2004 προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου:

- μη εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις ελέγχου της τήρησης των συστημάτων κοστολόγησης από αρμόδιο ανεξάρτητο οργανισμό και δημοσιεύσεως δηλώσεως περί τήρησης για τα έτη 1998 και 1999, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 5, της οδηγίας 97/33/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) ⁽¹⁾,
- μη εφαρμόζοντας ορθώς, στην πράξη, τα μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 18 της οδηγίας 98/10/EK ως προς τον έλεγχο της τήρησης των συστημάτων κοστολόγησης από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή άλλο αρμόδιο φορέα, ανεξάρτητο από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών και εγκεκριμένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή, καθώς και την ετήσια δήλωση περί τήρησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 18 της οδηγίας 98/10/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον ⁽²⁾.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν έχει λάβει ακόμη τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη και την ορθή εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 5, της οδηγίας 97/33 ως προς:

- τον έλεγχο της τήρησης του συστήματος κοστολόγησης από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή αρμόδιο ανεξάρτητο οργανισμό
- την ετήσια δημοσίευση δηλώσεως περί τήρησης των συστημάτων.

Όσον αφορά την οδηγία 98/10, δεν έχει πραγματοποιηθεί έλεγχος της τήρησης του συστήματος κοστολόγησης της επιχειρήσεως Ταχυδρομείων και Τηλεπικοινωνιών (ΕΠΤ). Περαιτέρω, δεν έχει δημοσιευθεί σχετική δήλωση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, σ. 32.

⁽²⁾ ΕΕ L 101, σ. 24.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση C-34/04)

(2004/C 71/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Thomas van Rijn και Christiaan Diderich, άσκησε στις 29 Ιανουαρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη αφαιρώντας τις αλιευτικές άδειες των αλιευτικών σκαφών WIRON III και WIRON IV μετά την οριστική μεταφορά των σκαφών αυτών στην Αργεντινή, παρέβη το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 3690/93 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για τη θέσπιση ενός κοινοτικού καθεστώτος που θα καθορίζει τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις άδειες αλιείας·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αργεντινής για τις σχέσεις που αφορούν τη θαλάσσια αλιεία (ΕΕ L 318 της 20.12.1993), τα υπό ολλανδική σημαία και νηολογημένα στις Κάτω Χώρες πλοία WIRON III και WIRON IV μεταφέρθηκαν στην Αργεντινή. Τα πλοία διαγράφηκαν από το ολλανδικό νηολόγιο αλιευτικών σκαφών, μεταφέρθηκαν στην Αργεντινή και εκεί εγγράφηκαν στο οικείο νηολόγιο. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι αλιευτικές άδειες των σκαφών WIRON III και WIRON IV χρησιμοποιήθηκαν ξανά για άλλα σκάφη. Ο τρόπος αυτός ενέργειας αντίκειται στην επιβληθείσα από το άρθρο 5 του κανονισμού 3690/93 υποχρέωση των Κάτω Χωρών να αφαιρούν τις άδειες των σκαφών των οποίων έπαυσε οριστικώς η λειτουργία. Για την Κοινότητα, η οριστική μεταφορά ενός σκάφους σε τρίτη χώρα εξομοιώνεται με οριστική παύση της λειτουργίας του.